

דעת תורה בעניני השעה

מכתב כואב וחרוף שנכתב על ידי הגה"ח ר' משה קרמר שליט"א, מזקני וחשובי חסידי ברסלב, לפני עשרים וחמש שנים, בשנת תשנ"ב, בענין אליעזר ברלנד, ובו מובאים הדברים הנוראים והחמורים שכבר נודעו אודותיו באותה תקופה, עוד טרם נתפרסמו התועבות הנוראות בחמורות שבהמורות שהתגלו בשנים האחרונות.

דברים הנוגעים למינות ואפיקורסות

לו שכאילו כל המחלוקת הוא על זכות בעלות באומן על הציון הקדוש, אין זה נכון כלל, אף שבאמת איני מבין מה שמעלתו כותב על ענין החלטת רא"ב לקנות את הציון הקדוש ש"זה דבר פשוט מאד" – מהיכן הוא פשוט כל כך שהציוה"ק שהוא נכס של כללות חסידי ברסלב יהיה קנוי לאיש פרטי המנהיג איוה מאה או מאתיים אנשים, ולא לועד עולמי המייצג כללות חסידות ברסלב, שחבריו הם אנשים בני מעלה ומופלגים בתורה וחסידות, והיושב ראש הוא הזקן ר' מיכל דורפמן, ותחתיו ח' או ט' נציגים, ביניהם הרה"ח והצדיק ר' יעקב מאיר שכטר. וגם רא"ב היה מיוצג בתוכם, והועד הנ"ל מקובל על שכבות חסידות ברסלב בכל העולם. אמנם אע"פ שכן הוא האמת ופשוט מאד, מ"מ מפני זה לא היו יוצאים ח"ו נגדו, והענין הוא אחר לגמרי, וענין "אומן" אינו אלא כתוצאה ומסתעף מזה.

איש מוזר מאוד ומסוכן מאוד

דהנה האמת הוא שבהסתכלות שטחית רואים על רא"ב גדלות מופלגה מאד ועבודת ה' בכוחות גדולות, כצדיק גדול ובעל מדריגה, אבל כשחיים יחד אתו ורואים כל הנהגתו לעצמו ולאחרים – רואים בו ענין אחר לגמרי, וילאה העט לפרט הכל.

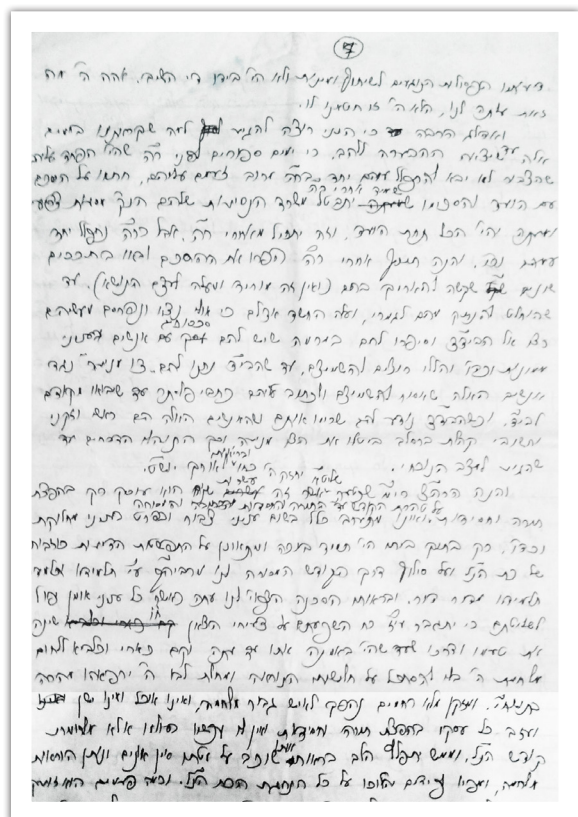
ואם כי שקשה מאד להגדיר מהותו, מכל מקום זה ברור שהוא איש מוזר מאד ומסוכן גדול לענין הנהגה. כי האדם הזה אינו אחראי כלל, לא על דיבוריו ולא על מעשיו. ולא יאומן כי יסופר, כי בדה מלבו דברים חדשים בהבנת חסידות ברסלב, והדברים נוגעים למינות ממש.

דהנה זה מפורסם, ויש כמה וכמה עדים ששמעו כן מחסידיו בשמו, דצריך להתפלל אל רבינו (מוהר"ן) כמו שמתפללים אל ה' יתברך. ונשמע מחסידיו בענין זה בשמו לשונות

כתב בשם הרה"ח ר' יעקב מאיר כי לא סיים כל דבריו. ויתכן שר"צ לא ראה לנחוץ לסיים לו סוף דבריו של ר' יעקב מאיר שליט"א, כי לא עלה על דעתו לרדת לעומק הדברים, וחשב

הוא איש מוזר מאד ומסוכן גדול לענין הנהגה. כי האדם הזה אינו אחראי כלל, לא על דיבוריו ולא על מעשיו. ולא יאומן כי יסופר, כי בדה מלבו דברים חדשים בהבנת חסידות ברסלב, והדברים נוגעים למינות ממש.

שהם דברים של מה בכך. אבל באמת אין זה כל כך פשוט, כמו שאבאר בלי נדר. אבל לפני זה רצוני לכתוב לו, שמה שסיפרו

צילום של העמוד השביעי של המכתב בכתב ידו של הרה"ח ר' משה קרמר שליט"א "....הרה"צ ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א שוב על מטתו אין אונים, ונותן הוראות מלחמה, ומפיו לפידים יהלכו על כל הנהגת הכת הנ"ל....."

דברי פתיחה

בס"ד

שלו רב לכבוד הרה"ח היקר, ירא וחרד, המופ' ר' יהושע העשל שליט"א

אחדשה"ט באה"ר. כמדומה שראיתי את מעלתו בהיותי בבורו פארק לפני כמה שנים.

הנה הגיע לידי מכתבו שכתב להרה"ג ר' גרשון שטעמער שליט"א מהנהלת העדה החרדית בנוגע להמחלוקת נגד שובו בנים.

ונראה ברור שלא גילו למעלתו כי העומד בראש המערכה בחירוף

נפש אינו אלא הרה"ח הרה"צ ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א בעצמו, כי אם ה' יודע מזה ודאי שלא ה' שולח מכתבו לר"ג שטמר כי אם לר"מ שכטר לשאול אותו מה זה ועל מה זה, ובפרט שהרי הוא סותר את עצמו כי הלא אמר עליו דברים גדולים ככתוב במכתבו, ואיך זה עתה נהפך לו כאויב.

עכ"פ אמר לי לבי שאם כי שלבאר הענין כראוי צריך לזה אריכות גדולה, עם כל זה הואיל ונראה שמעלתו כותב הדברים בתום לבו ראוי הוא להאיר את עיניו שידע את הדברים כהויותן.

וזה יצא ראשונה – בנוגע למש"כ מעלתו ששאל את הרה"ח רב"צ ליפשיץ שליט"א, ואמר לו בשם הרב יעקב מאיר שכטר שאמר על רא"ב דברים גדולים, ושהוא לא משיג איפה לוקחים כוחות כה גדולות בעבודת ה'.

הנה בהיותי לפני ג' שנים בבורו פארק אצל רב"צ ליפשיץ, שאל אותי גם כן על מהותו של רא"ב, ועניתי לו שמצד אחד רואים עליו גדלות מופלגה, כי הוא עובד ה' בכוחות גדולות, אבל מאידך גיסא יש בו גם דברים משונים. ואז אמר לי רב"צ ליפשיץ, שגם ר' יעקב מאיר שכטר ענה לו כך על שאלה הנ"ל.

ואם כן אינו מדויק כל כך מה שמע"כ

המסמרים שערות ראש. והנה ענין זה הוא שיתוף ועבודה זרה.

גם הדפיסו נוסח התקשרות, ושם כתוב לאמר: **הריני לומד וכו' לעשות נחת רוח לקב"ה ולעשות נחת רוח לרבינו וכו'.** ופשוט שעירוב כונה זו במצות הלימוד (או שאר מצות) הוא קלקול גדול ונוטה למינות, ויתכן שכל המצוה נפסלת ע"י כוונה זו. כי אע"פ שיש נחת רוח להצדיק כשאנשיו עובדים את השי"ת, אבל ח"ו להכניס כוונה זו בקיום מצות הלימוד, וזה פשוט מאד. וכששאלתי על כך, ניסה להביא ראיה מלקוטי תפלות, והוכחתי שאינה רא"י כלל. ואיך שהוא, הלא בדברים שנוטים למינות אין לסמוך על מה שרואים בספרים, כי אפילו אם נראה כן – צ"ל שאני טועה בהבנתו, ואם ריק הוא מכם. אבל איך סומך על הבנתו לעשות מעשה שיש בה נגיעה לכפירה. ובפרט שבאמת אינה רא"י כלל, ואכה"מ.

דברי זלזול נוראים על צדיקים גדולים וקדמונים ועל השי"ת

והנה אין קץ לדברים זרים ומשונים שנשמעו מפיו, ודברי זלזול נוראים על ה' ועל משיחו רח"ל. ונוהג הוא לדבר ולהסביר תמיד חסרונות וגרעונות של צדיקים גדולים וקדמונים שבכל הדורות, בבטויים נוראים ואימים אשר תסמרנה שערות הראש. וכשנשאל מאחד מתלמידיו על כך, אמר שכך דרכו לדבר בהבלטה יתירה, אבל

אין כוונתו שכן הוא ממש.

אמר פעם שבלעם ה' מטבעו טוב, רק מש. רב.. ע"ה אָשֶׁם שלא קירב אותו. אמר שבעל הלבוש דחק את השעה להיות מפורסם, וע"י כך גרם גזירות רעות על ישראל כגזירת ת"ח ות"ט, רח"ל מהאי דעתא. אמר שפסקו בשמים גלגול לבעל ב"י, משום שכיסה אור האר"י הק', ולא הועיל לו חיבור השו"ע, רח"ל מהאי דעתא. (כל אלה הם רק דוגמאות).

אמר לאחד: אם התבודדת לפני השי"ת – שוב אין לך לחוש, כי אפילו אם טעית – אין זה טעות שלך אלא של... (כלפי מעלה). רח"ל מהאי דעתא.

אצלם השי"ת והצדיק הם אחד ממש רח"ל

ודרכו לדבר בענין גדלות הצדיק בהפלגה ובגוזמא, עד להשוות עבד לקונו, ויותר מזה רח"ל. אף שמצינו לשונות כאלו בדברי חז"ל ובספה"ק – יודעים שלומי אמוני ישראל כי אין הדברים כפשוטם, וכמו שאחז"ל: יכול כמוני, ת"ל כי קדוש אני וכו'. אבל בדיבורי שנאמרים על פי רוב לפני בעלי תשובה שלא קראו ולא שנו, הוא מבליט הדבר כל כך עד שעולה בלבם שכל מה שנאמר כלפי השי"ת נאמרים ממש כפשוטם כלפי הצדיק.

והגיעו הדברים עד לידי כך, שאחד מהם כתב על פתקא במקום "בעזרת השי"ת" כנהוג – כתב

"בעזרת רבינו". וכן "שויתי ר' נחמן לנגדי תמיד". וכן מתפללין אל רבינו כנ"ל.

ופעם אמר שרבינו גדול משם הוי"ה, רח"ל מהאי דעתא. וזה ע"פ פשט עקום בליקוטי מוהר"ן.

ובעצמי שמעתי מפי אחד מהם "רבינו נתן לי אוטו" (ע"פ מה דאיתא שכל ההשפעות משפיע השי"ת על ידי ובזכות וכח וצניורו של הצדיק, ועל סמך זה מפרדין הם את הצדיק מהשי"ת, ואין מזכירין רק את הצדיק – שהוא הנותן והמשפיע וכו', רח"ל).

ואחד מהם אמר (איני זוכר אם אמר זה בשמו ממש, אבל מ"מ כן יוצא מתוך דבוריו) שהעיקר הוא התקרבות להצדיק, וכל עניני עבודת ה' אינו אלא אמצעי לזה – שיזכה עי"ז להתקרב להצדיק, רחמנא ליצלן מהאי דעתא שבשתא.

ופעם הוכיח ר' יעקב מאיר שכטער את אחד על נוסח הנ"ל "לעשות נחת רוח לרבינו וכו'" (או על ענין התפלה אל הצדיק) – והלא זה שיתוף?! ענה לו: אין זה שיתוף, כי השי"ת והצדיק הם אחד ממש. (ז"א: ועל כן הוא יכול להתפלל ולעבוד את הצדיק, רח"ל מהאי דעתא).

ופעם אמר שרבינו הוא 'אדם קדמון'. וכששאלתי על זה, ענה (על עצמו): **אני משוגע.**

וילאה העט להביא הכל, וגם עדיין אין ידוע הכל.

הנהגות מוזרות ומשונות

הרה"ח ר' לוי יצחק בנדר ז"ל, וקראו אותו והוכיחו אותו על פניו שמנהיג את תלמידיו בדרכים משונות (ועיקר הטענה היה אז על שמלמד אותם רק לקום בחצות או שאר עבודות, אבל אין מלמדם כראוי על התמדת הלימוד), ופסק רלו"צ שבכל שבוע יבא לר' יעקב מאיר שכטר שליט"א לקבל הדרכה איך לנהל את הישיבה, והבטיח ולא קיים.

מנהיג בדרכים חדשים שלא

שערות אבותינו

והנה כל העניינים המשונים והפסולים הנ"ל, הוא מכניס בכח השפעתו בבחורים מאנ"ש הנמשכים אחריו בעינים

סגורות, ונכנס בהם נטיה למינות באין משים, ובכח המושך שלו (וגם בדרכי חנופה ומתנת יד) הוא מושך אליו בחורים חדשים תמיד, ונמצא מקלקל ומחריב חסידות ברסלב. ומלבד ענייני מינות הוא מנהיג בדרכים חדשים שלא שערות אבותינו ורבותינו.

והנה הוא (והסובבים אותו) – מתחזק בכל כחו להרחיב השפעתו על הצעירים, וילאה העט לספר כל מה שעושה בענין זה.

וכו', ויש בזה הרבה לספר אשר תסמרנה שערות הראש, ונלאיתי להאריך ועדיין לא נגעתי למקצת מן המקצת.

ועוד יש ענינים שהצניעות יפה להם, ואין להעלותם על הכתב.

מזלזל בהלכות

ורואים בו הרבה פעם זלזול בהלכות, וכשמוחים בו הוא אומר: חטאתי, עויתי,

רואים בו הרבה פעם זלזול בהלכות, וכשמוחים בו הוא

אומר: חטאתי, עויתי, פשעתי, ואח"כ חוזר על קיאו.

פשעתי, ואח"כ חוזר על קיאו. מתיר לכהנים להתקרב עד הציון הקדוש, אע"פ שברור שעוברים על קברים, וכו' וכו'.

וידע מעלתו, שכבר מתחלת הנהגתו - היו טענות גדולות עליו בענין הנהגתו את תלמידיו, אבל לא ידעו אז כלל עד היכן הדברים מגיעים.

זלזול בר' לוי יצחק בנדר זצ"ל

ופעם היה אסיפה בענין זה אצל זקן אנ"ש

מהפך את הנהגותיו בכל פעם

וכן מנהיג את אנשיו בדרכים משונים מאד, וגם מהפך את מדותיו – פעמים בפרישות יתירה, ופעמים להיפך.

וכן בענין לימוד התורה, פעם הוא אומר שכל היום צריך ללמוד לקוטי הלכות, ופעם כל היום גמרא וכו' וכו'.

ומנהיג את תלמידיו, שרובם בעלי תשובה, שיקומו כל לילה בחצות וכו', אע"פ שעדיין אינם יודעים את הא"ב של האדישקייט. וכמה נתבלבלו דעתם מהנהגתו המוזרה, ונעשו בעלי דמיונות וכו' וכו'.

ממריד בחורים בהוריהם ורבותיהם

והוא ממריד בחורים ונערים באביהם ואמם, ובמי שגדול מהם בחכמה ובמנין. ויש בידינו מכתב ממנהלי ישיבה ידועה – דברים כאובים בענין זה, שממריד את התלמידים ברבותיהם, וגורם אנדרלמוסא בישיבה. ויש שהיו בחורים טובים ומתמידים, שנדבקו בו עד שעזבו את הישיבה והלכו לישיבת שובו בנים, ולבסוף מצאו אותם במקומות מלוכלכים רח"ל, וכו' וכו'.

נסיונות להשתלט באלימות על הציון

והנה אחד מהטכסיסים שלו לכפות אנשי חסידי ברסלב תחות שעבודיהו – הוא ע"י שיהיה כל ענין **אומן** והציוה"ק תחת ידו, כי אומן הוא נשמת חיה של ברסלב.

והנה דבר זה כאב מאד לראשי אנשי חסידי ברסלב העומדים בועד העולמי, והחליטו להתחזק לסדר בעצמם הנסיעות לאומן, ולעסוק בענין האש"ל בר"ה, ובענין הציוה"ק, כיאות – גם לפי ההיגיון הפשוט כנ"ל – שכ"ז שייך לועד המייצג כלליות חסידי ברסלב. וגם ובעיקר להציל את בני הנעורים והתמימים מהשפעתו.

והנה מה שעוללו לנו בשנים האחרונות בענין זה – אין לתאר ואין לספר, כי הלכו **בדרכים אלימים**, וכיוצא.

דרשו סכומים כפולים ומכופלים

ואחזור קצת לאחורי – בענין הנסיעה לאומן על ר"ה תשמ"ט – שזה ה' פעם ראשונה שנסעו מא"י ע"מ ללון באומן ולהיות שם ב' ימי ר"ה וכו'. והנה אז לא ה' יכולת לנסוע רק על ידם, כי הם ה' להם קשרים עם המפלגה הקומוניסטית שבמדינת ישראל. ודרשו אז מכל אחד לשלם מחיר הנסיעה והאש"ל וכו', בסך – 2,500 \$. היינו כפול ומכופל מהמחיר

המקובל (שכן ה' השנה בערך 600 \$). ואמרו בעת ההרשמה, שלמעשה אין המחיר רק 2000 \$, והוספת הסכום 500 \$ – אינם אלא שיה' מוכן שמה יתוספו הוצאות חדשות בעת הנסיעה. ושבאם לאו יחזירו לכ"א סכום זה.

ולמעשה, לא רצו אח"כ להחזיר כלום, אע"פ שלא ה' להם שום הוצאה יתירה מהנ"ל. וכאשר בליל ר"ה באומן העיר אותו אחד משומעי לקחו – שראוי להחזיר לכ"א את ה-500 \$ (כי הלא הם עניים מרודים, ענה ואמר: **הם עניים שאינם הגונים**).

ואחר ר"ה נעשה צעקה גדולה, ועד שנודע שגם המחיר של 2000\$ לא ה' מוצדק כלל. ואז התחיל להתערער מעמדם בעיני הציבור, כי תפסו אותם בעוולה גדולה. וגבר זעם הציבור עליהם מאד. והתשובה שהשיב על זה ר"א כץ תלמידו, כי כידוע בשנים האחרונות (שעדיין לא היו שערי רוסיה פתוחים כלל ליושבי א"י) – נסעו אנשי שובו בנים עם עוד מאנ"ש שנצטרפו אתם, ע"י דרכונים מזויפים באופנים שונים, ואת הדרכונים קנו בדרכים לא חוקיים, וכמה פעמים נתפסו ועלה להם דמים לפדות אותם וכיוצא, עד שהגיעו לחובות עצומים, וטענו שעלינו לשלם זאת, כי ע"י הנסיעות שלהם נפתחה הדרך עכשיו (!) – נמצא שעלינו לישא בעול החובות האלה!

ולבסוף – אחרי הרבה עמל ותככים ומריבות ואיומים – החזירו לכ"א 400 \$. ויש עוד לספר בענין ההנהגה השפלה שלהם בימי ר"ה.

מתנהג בקלות גדולה ומדבר ליצנות

והנה האדם הזה **רא"ב** – כמו שמצד אחד רואים בו עבודות גדולות שנראה כצדיק גדול, מצד אחר הוא **מתנהג בקלות גדול מאד**, וממש יכול לעמוד ולדבר דברי ליצנות וכדו'.

כמו כן היה בעצם יום ר"ה באומן – לפני התקיעות – עמד ודיבר דברי בדיחותא וליצנות. **ואצל אלה שדבקו באמונתם בו, אינם רואים בזה שום חסרון, כי אסור להרהר אחריו.**

ובדרכים אלו וכיוצא בהם, הוא מערער ומחריב וסותר כל חסידות ברסלב המסורה לנו מרביתנו וזקינינו.

האחד בא לגור – שנולד להורים שלא נהגו כתורה (אח"כ חזרו קצת בתשובה ע"י אשה

הוא עומד ומנצח על מלחמה ומחלוקת נוראה, שנשפכים על ידי זה דמים תרתי משמע, וחילול ה' נורא וכו' וכו', ומצער אנשים יראים ושלמים מופלגי תורה ויראה זקנים וחכמים – בצער גדול ונורא הנוגע עד הנפש. והלא ברמיזה קלה אחת – היה יכול להשקיט הכל?!

אחת יר"ש קרובת משפחתם) – ונעשה אצלינו למנהיג לבנינו וצעירינו שנולדו ע"פ דת ישראל בקדושה ובטהרה. היתכן?!

ובפרט שכל הנהגתו היא **זמורות זרה בכרם חסידות ברסלב, וגם נוגד לעיקרי האמונה**, ה"י.

ועקב כל זאת, בכדי למעט השפעתו, החליטו זקני וחשובי חסידות ברסלב המקובלים על כלל עדת חסידי ברסלב – שההכרח לנהל בעצמנו הענינים הנוגעים לאומן ולר"ה, ושלא יה' הוא המוציא והמביא, שע"ז מתחזקת השפעתו, כמובן.

ברגע אחד הוא מתנהג בענווה ואח"כ חוזר על קיאו

וכמובן, שהסיבה הבולטת היתה **התנהגות הפראית** בכל הנוגע לנסיעות אומן בעבר, אבל שיהיה הדבר ברור שלא זאת לבד היתה עיקר הסיבה. ואין זאת אלא טבעת אחת משלשלת כללות הנהגתו בכל הענינים – שהוא **פוסע על ראשי עם קודש בזלזול גם ונורא**, וא"א לעמוד עליו, **כי ברגע אחד הוא נעשה רך כתולעת, ומפיל עצמו לארץ ואומר: חטאתי, ומדבר דיבורים רכים וטובים, אבל הכל שקר וכזב וליצנות, כי אח"כ חוזר ושב על קיאו.**

ואין בכחי לתאר עד היכן מגיע ההתנהגות הזאת

השפלה. **ובדרך זו הוא מצליח לתפוס אנשים תחתיו, עד שמאמינים בו באופן מופלג וזר. וכבר ה' לעולמים דברים כאלו, ה' ירחם עלינו מעתה.**

הכלל, שאנשי שובו בנים הפעילו כל כוחותם להכשיל את הועד העולמי – באופנים מאופנים שונים, מבית ומבחוץ, אם בהסתת הגוים וחברות התעופה נגדינו, ושאר דרכים נלוזים. עד שמחמת הלחץ הגדול מהם – נאלץ הועד לבחור הרע במיעוטו, ולנהל מו"מ עמהם, לטפל יחדיו בענין אומן, והם החליפו דבוריהם עשרת מונים, שאין לתאר, והכל בכדי **להלאות** את אנשי הועד.

ויש בזה הרבה הרבה לספר בכדי **ספר שלם**, נוראות מעשיהם הנלוזות בזלזול ולעג. וכמה ביטול תורה ותפילה, ומחלוקת ומריבות, וחילול ה' וכבוד הצדיק שגרמו על ידי זה – בלי שום נקיפת מצפון, **והכל היה תחת משמעתו של רא"ב.**

מצער אנשים יראים ושלמים מופלגי תורה ויראה זקנים וחכמים

והדבר מזועזע עד הנפש, ואי אפשר להבין כלל מה קרה לנו בימינו אלה – שקם עלינו אדם שמצד אחד הוא עובד ה' גדול, ומתקריא בפי אחרים בשם **"הרה"צ"**, ויש אומרים

עליו שהוא בעל רוח הקודש ואיש מופת. ומצד אחר – הוא **עומד ומנצח** על מלחמה ומחלוקת נוראה, **שנשפכים על ידי זה דמים** תרתי משמע, וחילול ה' נורא וכו' וכו', ומצער אנשים יראים ושלמים מופלגי תורה ויראה זקנים וחכמים – בצער גדול ונורא הנוגע עד הנפש. והלא ברמיזה קלה אחת – היה יכול להשקיט הכל?!

ואני בעצמי דברתי עמו אחר ר"ה העבר כמה שעות. ושאלתי אותו קושיא זאת, וגם לרבות על שאר מעשיו הנלוזות בענין הנהגתו, ובענין דעותיו הפסולות הנוגעים לשיתוף ומינות, **ולא ה' בידו ד' השיב!**

אהה ה'! מה זאת עלתה לנו?! הלא ה', זו חטאנו לו!

ואדלג הרבה, כי הנני רוצה להגיע למה שקראתנו בימים אלה, עד שיצאה ההבערה ללהב. כי ימים ספורים לפני ראש השנה, שהיה הפחד עליהם שהצבור לא יבא להתפלל עמהם יחד בר"ה מרוב זעמם עליהם – חתמו על הסכם עם הועד, והסכימו שמיד אחרי ר"ה יתבטל משרד הנסיעות שלהם, הנקרא **מסעות צדיקים**. ומעתה יהיה הכל תחת הועד, וזה יתחיל מאחרי ר"ה, אבל בר"ה נתפלל יחד עמהם וכו'.

והנה תיכף אחרי ר"ה הפרו את ההסכם, ובאו בתככים שונים שקשה להאריך בהם (ואין זה

מוריד ומעלה לעצם הנושא) – עד שהוחלט להנתק מהם לגמרי.

ועלה החשד אצלם, כי אולי נצא ונפרסם מעשיהם, רצו אל הביד"צ וסיפרו להם במרמה,

שיש להם סכסוכים עם אנשים בעיני ממונות וכדו' – והללו רוצים להשמיצם, עד שהביד"ד נתנו להם "צו מניעה" נגד אנשים האלה – שאסור להשמיצם ולכתוב עליהם כתבי פלסטר

זעקתו הנוראה של הרה"צ ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א

והנה הרה"צ ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א, יחזק ה' כחו ובריאותו לאורך יוש"ט, אשר זה עשרות שנים הוא עוסק רק בהפצת תורה וחסידות – על טהרת הקודש – על דרך התורה והחסידות הכתובה והמסורה, ואינו מתערב כלל בשום עניני ציבור, ובפרט בעניני מחלוקת וכדו'. רק בתוך ביתו היה תמיד בוכה ומתאונן על התפשטות הדיעות כוזבות של כת הנ"ל, ועל סילוף דרך הקודש המסורה לנו מרבינו הקדוש ע"י תלמידיו ותלמידי תלמידיו, מדור דור.

ובראותו הסכנה הצפויה לנו עתה – כאשר כל עניני אומן יפול לשליטתם, כי יתגבר ע"ז כח השפעתם על צעירי הצאן ח"ו, שינה את טעמו ודרכו שהי' באמנה אתו עד עתה – וקם כארי וכלביא ללחום מלחמת ה' בלי להסתכל על חלישותו הנוראה ומחלת לבו, ה'

ירפאהו מהרה בתושח"י. ומזקן מלא רחמים - נהפך לאיש גבור מלחמה, ואינו אוכל, ואינו ישן, ועוזב כל עסקו בהפצת תורה וחסידות, ואין לו עכשיו בעולמו אלא מלחמת קודש הנ"ל. וממש יתפלץ הלב בראות אותו שוכב על מטתו אין אונים, ונותן הוראות מלחמה, ומפיו לפידיים יהלוכו על כל הנהגת הכת הנ"ל.

וכמה פעמים הוא זועק בקול בוכים – מעומק לבבו הטהור: וכי על מה אנו נאבקים ונלחמים?! על "שמע ישראל ה"א ה' אחד!" שר' עקיבא אמר ע"ז: "כל ימי הייתי מצטער, מתי יבא לידי ואקיימנו".

וזועק: גיוואלד! הלא כל חיינו בעולם הוא על ענין אמונת היחוד, ומה שוה כל החיים, ולמה נבראנו כלל, בלעדי זה, ח"ו.

ממש יתפלץ הלב בראות אותו שוכב על מטתו אין אונים, ונותן הוראות מלחמה, ומפיו לפידיים יהלוכו על כל הנהגת הכת הנ"ל. וכמה פעמים הוא זועק בקול בוכים – מעומק לבבו הטהור: וכי על מה אנו נאבקים ונלחמים?! על "שמע ישראל ה"א ה' אחד!" שר' עקיבא אמר ע"ז: "כל ימי הייתי מצטער, מתי יבא לידי ואקיימנו".

וזועק: גיוואלד! הלא כל חיינו בעולם הוא על ענין אמונת היחוד, ומה שוה כל החיים, ולמה נבראנו כלל, בלעדי זה, ח"ו.

וכמה פעמים זעק מלבו השותת – "הושענא כרם מתולעת!" "ס'האט זיך אריין גיחאפט א תולעת בכרם ברסלב!" (נתפסה תולעת בכרם ברסלב) "זיי שטייען אונז ווי א ביין אין האלדז!" (הם עומדים לנו כעצם בגרון) "א קוץ בכרם!" (קוץ בכרם) "איך האב משמש גיווען אלע זקנים, (שימשת את כל הזקנים) ר' אברהם שטערנהארץ,

ר' שמואל שפירא, ר' שמואל הורביץ, ר' אפרים ז"ל – מ'האט פון זיי קיינמאל נישט גיהערט אזעלכע ווערטער, (מעולם לא שמענו מהם דיבורים שכאלה) אדרבה! על ידי דיבוריהם הקדושים והטהורים – נתחזק לבנו עוד יותר באמונת היחוד. ולהיפך – כששומעים ממנו... נעשים על ידי זה בעל דמיון וכו' וכו'.

ומדי פעם – הוא בוכה ממש ומזיל דמעות כמים, ושואל בתמי

"אזעלכע מענטשין

שלא נתגדלו על ברכי

התורה, (אנשים אלו, שלא

גדלו על ברכי התורה)

און זייער מאמע האט

נישט גיזאגט מיט זיי

קיין שמע ישראל און

גיהייסן א קוש טאן די

מזוזה פארן שלאפן –

(ואמם לא אמרה איתם

שמע ישראל, והורתה

להם לנשק את המזוזה

לפני השינה) זאלן זיין

מחנכים צו אונזערע

קינדער וואס זיינען גיבארן גיווארן בקדושה

ובטהרה וכו'?! – (הם יחנכו את בנינו שנולדו

בקדושה ובטהרה?) "איך האלט דאס נישט

אויס!" (איני יכול להחזיק זאת) ופעמים הרבה

הוא נופל אין אונים על מטתו אחרי דיבורים

אלו.

אחה ה'! ראה בצרותינו, והי' בעזרתנו סלה!

דברי סיום ותפילה

החצוניות, אבל עם כל זה לא יכלנו להתאפק להעלים את האמת לגמרי, ואמרנו שיש בו דברים זרים ומשונים.

ה' ירחם עלינו ויגדור פרצותינו, ונזכה לעבדו מעתה בשובה ונחת, על דרך הקודש שקבלנו מאבותינו ורבותינו – בקבלת אמת, מצדיקי אמת, יחידי הדורות, עד ביאת ינון בב"א.

בתפילה בהתלהבות, אבל בפנימיות - הכל רקוב עד היסוד. ואין כל ראייה מהמלצות ומעזיזות שונות ממה שראו בראיה בעלמא.

גם זאת לדעת, שבשאלת רב"צ ליפשיץ את ר' יעקב מאיר ואותי הקטן – על מהותו של רא"ב, התמלאנו בוושה לגלות את האמת שנמצא כזאת בקרבנו. וענינו לו כפי אשר נראה לכל – מצד

והנה דלגתי הרבה מאד, כי אין כח ואין מת, וקשה לי להאריך יותר. ואחשוב שמאליך תבין מכל מה שקראת – לתרץ שאלותיך וקושיותיך הנזכרים במכתבך.

בפנימיות הכל רקוב עד היסוד

הכלל, שבהשקפה ראשונה מתחזה האיש לבעל מדריגה, וכן העבודה הנפלאה של ישיבתו

מכתב זה הועתק מכתב ידו של הגה"ח ר' משה קרמר שליט"א מילה במילה ללא כל שינויים.

ניתן לשמוע את ההקלטות הנוגעות לפרשיה זו בקו ברסלב 0723724433 (המספר חסום מהקומה הכשרה, יש להתקשר מטלפון נייד ולשמוע בשלוחה 84 מהו המספר שפתוח כעת מהקומה הכשירה, ולהתקשר מהנייד מהמספר הזה ולהקיש 821 ולקבל מספר אישי / או להתקשר מהנייד ולהקיש 823 ולהקיש את מספר הנייד ולאחר מכן יתקבל מספר אישי לנייד)

וכן ניתן לקבל את ההקלטות ועוד מסמכים חשובים במייל byrwrhmt@gmail.com

אין חשש לשון הרע בקריאת הדברים, כמבואר בחפץ חיים שהעובר על התורה במזיד מצוה לפרסמו ולגנותו (יוצא לאור שבט תשע"ז)